ಪಾಂಚಜನ್ಯ

(ಗುರುದಕ್ಷಿಣೆ)

[ಸೂಚನೆ :- ಇದು ಸಿದ್ದಕಟ್ಟೆ ವಿಶ್ವನಾಥ ಶೆಟ್ಟಿ ವಿರಚಿತ ವಿಷಮ ಸಮರಂಗ ಪ್ರಸಂಗದ ಭಾಗವಾಗಿದೆ]

[ಪಾತ್ರಗಳು :- ಕೃಷ್ಣ , ಉದ್ದವ , ಸಾಂದೀಪ , ಪಂಚಜನ , ಬಾಗಿಲಭಟ , ಮೃತ್ಯುಮಾಲಿನಿ , ಅಸಿಕೆ]

[ಕೃಷ್ಣನ ಪ್ರವೇಶ]

ಕೃಷ್ಣ : (ತ್ರಿವುದೆ-1) ಪರಮ ಕರುಣಾಸಿಂಧು ತನ್ನಯ | ಅರಿವ ಹೆಚ್ಚಿಸಿಕೊಂಬ ತವಕದಿ ॥ ತೆರಳಿದನು ಸಾಂದೀಪರಾಶ್ರಮಕಾಗಿ | ಬಲಸಹಿತ ॥

ಕೃಷ್ಣ : (ತ್ರಿವುಡೆ-1) ಧರೆಯ ಭಾರವ ಹರಿಸಲೆಂದವ | ತರಣಗೈದಿಹ ಪರಮ ಪುರುಷನು ॥ ವಿರಚಿಸಿದ ಗುರುಸೇವೆ ವತ್ಸರ | ಉರುಳ ಕೆಲವು ॥

[ಉದ್ದವನನ್ನು ಕರೆಯುತ್ತಾನೆ , ಇಬ್ಬರೂ ಸಮುದ್ರ ತೀರಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತಾರೆ]

ಕೃಷ್ಣ : (ಅಷ್ಟ-1) ಪರಿಕಿಸು ಮಿತ್ರ ನೀ ಕಡಲ ಚೆಲ್ವಿಕೆಯ | ಧರೆಸಿರಿ ಚರಣವ ತೊಳೆವ ಪೆರ್ದೆರೆಯ | ಬರಿದೆ ಹಂಕಾರದಿ ಶ್ರೇಷ್ಠನೆಂದೆನುತ | ಮೆರೆವ ಮಾನವನೆಷ್ಟು ಕುಬ್ಜ ನೋಡತ್ತ ||

ಉದ್ಧವ : (ಅಷ್ಟ-1) ಅದ ಬಿಡು ಮತ್ತೆ ನೋಡಯ್ಯ ಚೋದ್ಯಗಳ । ಉದಧಿಯೊಳಿಂತು ತೇಲುವ ರಚನೆಗಳ ॥ ಅದುಭುತ ಸದನಗಳಂತೆ ತೋರುವುದು । ಹದವರಿತೇನೆನುತೀಗ ಪೇಳುವುದು ॥

ಕೃಷ್ಣ : (ತ್ರಿವುಡೆ-1) ಶರಧಿಯಲಿ ವಿಹರಿಸುವ ದೈತ್ಯಾ । ಸುರರ ಮಾಯೆಯೊ ಕಡಲ ಹಂಸವೊ ॥ ಅರಿಯೆ ಎನಲುದ್ದವನು ಶ್ರೀಹರಿ । ಗುರುವಿನೆಡೆಗೆ ॥

[ಗುರುಗಳಲ್ಲಿಗೆ ಬರುತ್ತಾರೆ]

ಸಾಂದೀಪ : (ತ್ರಿವುಡೆ-1) ಬರಲು ವಾಸ್ತವ ಮರೆತು ಚಿಂತಾ | ಶರಧಿಯೊಳಗಾಳಿರುವ ಗುರುವಿಂ ॥ ಗೆರಗಿ ಭಕ್ತಿಯೊಳೆಂದ ಬಾಲಕ | ತರಣಿ ನಯದಿ ॥

ಕೃಷ್ಣ : (ತ್ರಿವುಡೆ-1) ಪ್ರಖರ ಜ್ಞಾನದ ದೀಪ್ತಿ ಸೂಸುವ | ಮುಖಕೆ ಚಿಂತಾ ಜವನಿಕೆಯದೇ | ನಕುಟಿಲನೆ ಪೇಳೆನಲು ಗುರುಗಳ | ಮುಕುಟ ನುಡಿದ |

ಸಾಂದೀಪ : (ತ್ರಿವುಡೆ-1) ಹೋದ ವತ್ಸರ ಎನ್ನ ಸುತನನು | ಆ ದುರಾತ್ಮಕ ಪಂಚಜನ ಸೆಳೆ ॥ ದೊಯ್ದ ಸುತ ಶೋಕಗಳು ಎನ್ನನು | ಬಾಧಿಸುತಿದೆ ॥

ಕೃಷ್ಣ : (ತ್ರಿವುಡೆ-2) ಪುತ್ರ ವಿರಹದ ಉರಿಯು ದುರುಳನ | ನೆತ್ತರಲಿ ತಣಿಸುತ್ತಲೀಯುವೆ ॥ ಉತ್ತಮದ ಗುರುದಕ್ಷಿಣೆಯ ಎನೆ | ಚಿತ್ತಜಯ್ಯ ॥

ಸಾಂದೀಪ: (ಭಾಮಿನಿ) ಬೆರಗುವಟ್ಟಾಚಾರ್ಯ ತೊನೆಯುತ । ಶಿರವ ಮನದಲಿ ಬಗೆದ ಸಚರಾ ॥ ಚರವ ಸೃಷ್ಟಿಸಿ ಪಾಲಿಸುತ ಕಲ್ಪಾಂತ್ಯದಲಿ ಲಯದ ॥ ಸೆರಗ ಹಾಸುವ ದಿವ್ಯ ಚೇತನ । ಪರಿಕಿಸಲು ಮಮ ಶಿಷ್ಯ ತನ್ನಯ ॥ ಹಿರಿಮೆಗಿನ್ನೇನೆನುತ ಹರಸಿದ ಪರಮಪುರುಷನನು ॥

[ಬಾಗಿಲ ಭಟರನ್ನು ಓಡಿಸುತ್ತಾರೆ]

ಕೃಷ್ಣ : (ಜಂಪೆ-2) ತಡೆದ ಬಾಗಿಲ ಭಟರನು । ಗದರಿಸುತ । ಬಿಡದೆ ಭಂಗಿಸಿ ಕೃಷ್ಣನು ॥ ಧಡಿಗನಿಗೆ ಪೇಳಿರೆನುತ । ಕಳುಹಿದನು । ಜಡಜಾಕ್ಷ ಕಿಡಿಗೆದರುತ ॥

[ಪಂಚಜನನ ಪ್ರವೇಶ]

ಪಂಚಜನ : (ಜಂಪೆ-2) ಪುಣ್ಯಜನ ದಾನವರ ಸಂದೋಹದಲಿ ಅಗ್ರ l ಗಣ್ಯನಾ ಪಂಚಜನ ತಾನು l ಮುನ್ನ ಕುಶಸ್ಥಲಿಯಧಿಪ ರೈವತನ ದೆಸೆಗೆಡಿಸಿ l ತನ್ನ ವಶಕಿರಿಸಿ ಮೆರೆದಿಹನು l

ಪಂಚಜನ : (ಜಂಪೆ-2) ಶರಧಿಯಲಿ ಸಂಚರಿಪ ನಾವೆಗಳ ದೋಚುತಲಿ । ಭರಿತ ಸಂಪದ ಕೊಳ್ಳೆಹೊಡೆದು ॥ ಪೊರಟು ನಿಶಿಕಾಲದಲಿ ಸಾಗರದ ತಡಿ ಸೇರಿ । ನರರ ಬಾಧಿಸುತಿರ್ದ ಬಿಡದೆ ॥

ಪಂಚಜನ : (ಜಂಪೆ-2) ಎಂದಿನಂದದಿ ಭಟರ ಮುಂಕೊಂಡು ಬರುತಿರಲು | ಮಂದಮತಿ ಪೊಸನಾವೆ ಏರಿ ॥ ಬಂದು ಪ್ರಭಾಸ ವರತೀರ್ಥ ಸನಿಹದಿ ತನ್ನ | ಮುಂದಣಾಲೋಚನೆಯೊಳಿರಲು ॥

ಬಾಗಿಲ ಭಟ : (ಭಾಮಿನಿ) ಬೆದರಿ ಕಾಪಿನ ಭಟರು ನಡುಗುತ l ಮದಮುಖಗೆ ತಲೆವಾಗೆ ಬಂದಿಹ l ಹದನವೇನೆನೆ ಪೇಳ್ದರಾತಗೆ ಮಣಿದು ಮಂಡೆಯನು ll

ಬಾಗಿಲ ಭಟ: (ಮುಖಾರಿ-ಏಕ) ದನುಜೇಶ ಲಾಲಿಸಬೇಕು | ಕೆಟ್ಟಿತು ಕಾಲ | ಇನಿತಾಯ್ತು ಜೀಯ ಪರಾಕು | ಧನುಶರ ಧರಿಸಿಹ | ಮನುಜರ ತರಳರು | ನಿನಗರಿಗಳು ತಾ | ವೆನುತಲಿ ಬಂದರು ||

ಬಾಗಿಲ ಭಟ: (ಮುಖಾರಿ-ಏಕ) ನಂದಗೋಪನ ಕಂದನಂತೆ | ಗೋಪಾಲಕೃಷ್ಣ | ಎಂದ ನಿನ್ನೊಳು ಹಗೆಯಂತೆ || ಹಿಂದಕೆ ಗುರುವಿನ | ಕಂದನ ನೀ ಸೆಳೆ | ತಂದಿಹೆಯೆನುತಲಿ | ಬಂದಿಹರಿಲ್ಲಿಗೆ ||

ಪಂಚಜನ : (ತ್ರಿವುಡೆ-2) ಕೇಳಿ ಚಾರರ ನುಡಿಯನಾ ಖಳ | ತಾಳಿಯಚ್ಚರಿ ಬಿನುಗು ಬಾಲನ ॥ ಕೋಳುಗೊಂಬೆನೆನುತ್ತ ಬರೆ ಕರ | ವಾಳ ಧರಿಸಿ ॥

[ಕೃಷ್ಣ ಮತ್ತು ಪಂಚಜನ ಇದಿರಾಗುತ್ತಾರೆ]

ಪಂಚಜನ: (ಆದಿ,ಏಕ,ಕೋರೆ) ಅರರೆ ಚೋದಿಗ ಬಾಲನೆ | ನೀನಾರಿಲ್ಲಿ | ಬರುವ ಧೈರ್ಯವ ತೋರ್ದನೆ | ಅರಿಯದೈತಂದೆಯೊ | ಪೊಗರು ಬಿಂಕವದೇನೊ | ನೊರಜು ನೀನೆನಗೆಣೆಯೇ ॥

ಪಂಚಜನ : (ತ್ರಿವುಡೆ-2) ಹಸಿದು ಮಲಗಿಹ ಹುಲಿಯ ಗುಹೆಯೆಡೆ | ಹಸುವಿನರ್ಭಕ ಬಂದ ತೆರದಿಂ ॥ ಮಸಿಯ ವರ್ಣನೆ ತೆತ್ತೆ ಶಿರ ಕೂ | ರಸಿಗೆ ನೀನು ॥

ಕೃಷ್ಣ : (ತ್ರಿವುಡೆ-2) ಹುಲಿಯು ತಾ ಹುಲಿಯೆಂಬುದುಂಟೇ | ತಿಳಿವುದೈ ದರ್ಶನದಿ ವುರಗನ ॥ ಎಳೆ ಮರಿಯ ವಿಷಕಿಲ್ಲ ಕುಂದಿದ | ತಿಳಿಯೊ ನೀನು ॥

ಪಂಚಜನ : (ಭೈರವಿ-ಏಕ) ಎನೆ ಕೇಳುತ ದಾನವನು | ಹರಿ | ಯನು ತುಡುಕಲು ಶ್ರೀ ಧವನು ॥ ದನುಜನ ಘಾತಿಸಲಾಗ | ನಿಜ | ವನು ತಿಳಿವುತಲವ ಬೇಗ ॥

[ಯುದ್ಧ , ಪಂಚಜನ ಸೋಲುತ್ತಾನೆ]

ಪಂಚಜನ : (ತ್ರಿವುಡ-1) ತಿಳಿದೆನೆಲೆ ಪುರುಷೋತ್ತಮನೆ ನೀ । ಇಳೆಯ ಭಾರವ ಇಳುಹ ಬಂದಿಹೆ ॥ ಛಲವ ತೊರೆದೆನು ತೋರು ಪರಗತಿ । ನಳಿನ ನೇತ್ರ ॥

[ಪುನಹ ಯುದ್ದ , ಪಂಚಜನನನ್ನು ಕೊಂದು ಅವನ ಅಸ್ತಿಯಿಂದ , ಪಾಂಚಜನ್ಯವನ್ನು ತಯಾರಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ]

ಕೃಷ್ಣ : (ಭಾಮಿನಿ) ಪಂಚಬಾಣನ ಪಿತನು ಕರುಣದಿ । ಪಂಚಜನನಸ್ಥಿಯಲಿ ನಿರ್ಮಿಸೆ ॥ ಪಾಂಚಜನ್ಯವ ಬಳಿಕ ಖಳನಿಂ । ಗಾಯ್ತು ಸಾಯುಜ್ಯ ॥

ಕೃಷ್ಣ : (ತ್ರಿವುಡ-2) ತರಳಿ ವೈವಸ್ವತಕೆ ಗುರುವಿನ । ತರಳನನು ತಾ ತರುವೆನೆನ್ನುತ ॥ ಪೊರಟನುದ್ಧವ ಸಹಿತ ವಹಿಲದಿ । ಸರಸಿಜಾಕ್ಷ ॥

ಕೃಷ್ಣ : (ತ್ರಿವುಡೆ-2) ಬರುತ ಪುರ ಬಾಹೆಯಲಿ ಉದ್ಧವ | ಗೊರೆದ ಪೋಗೈ ರಾಣಿಯೋಲಗ ॥ ಅರುಹುನಮ್ಮಯ ಬರವನಾಕೆಗೆ | ಭರದೊಳೆಂದ ॥

[ವೈವಸ್ವತಪುರಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತಾರೆ , ಮುಂದಿನ ಪದ್ಯಕ್ಕೆ ಮೃತ್ಯುಮಾಲಿನಿಯ ಪ್ರವೇಶ]

ಮೃತ್ಯುಮಾಲಿನಿ: (ಕಲ್ಯಾಣಿ-ಜಂಪೆ-2) ಇತ್ತ ವೈವಸ್ವತದ ಪತ್ತಣವನಾಳುತಿಹ । ಮೃತ್ಯುಮಾಲಿನಿಯ ವೈಭವವ ॥ ಬಿತ್ತರಿಸಲೆಂತೇಳು ಸುತ್ತು ಪ್ರಾಸಾದಗಳು । ಉತ್ತಮ ಸುಭದ್ರತೆಗೆ ಪುರಕೆ ॥

ಮೃತ್ಯುಮಾಲಿನಿ : (ಕಲ್ಯಾಣಿ-ಜಂಪೆ-2) ಓಲಗದೊಳಿರೆ ಮೃತ್ಯುಮಾಲಿನಿಯ ಎಡಬಲದಿ | ಲೋಲನೇತ್ರೆಯರಾಯುಧಗಳ | ಮೇಳವಿಸಿ ಪಿಡಿದಿರಲು ಸಭೆಯ ಸೊಬಗದು ಸುರರ | ಪಾಲಕನ ಸಭೆಯ ನಿಂದಿಸಿತು |

ಮೃತ್ಯುಮಾಲಿನಿ: (ಕಲ್ಯಾಣಿ-ಜಂಪೆ-2) ಮೃತ್ಯುಮಾಲಿನಿಯಿಂತು ಸಿಂಹವಿಷ್ಟರದಿ ಪ್ರತಿ | ಚಿತ್ತಜಾಂತಕಿ ಯೊಪ್ಪಿರಲ್ಕೆ | ಚಿತ್ತಜಯ್ಯನ ಸಖನು ಬಂದು ವಂದಿಸುತಲಿರೆ | ಬಿತ್ತರಿಸಿದನು ಹರಿಯ ಬರವ |

[ಉದ್ದವ ಬಂದು ಭೇಟಿಗೆ ಸಮಯ ಕೇಳುತ್ತಾನೆ]

ಉದ್ದವ: (ಬೇಗಡೆ-ಅಷ್ಟ) ವಂದಿಸುವೆ ಗೌರವದಿ ನಿನ್ನಡಿಗೆ । ಗೋಪಾಲಕೃಷ್ಣನು । ಇಂದು ಕಳುಹಿದ ಎನ್ನ ನಿನ್ನಡೆಗೆ ॥ ಇಂದಿರಾನನೆ ನಿನ್ನ ಪುರಸಿರಿ । ಅಂದ ಕಾಣುತ ಬೆರಗುಗೊಂಡೆನು । ಮುಂದೆ ಲಾಲಿಸು ಬಂದ ಹದನವ । ನೊಂದ ಪೇಳುವೆ ಕೃಷ್ಣನೆಂದುದ ॥

ಉದ್ದವ: (ಬೇಗಡೆ-ಅಷ್ಟ) ಬೆರಳ ತುದಿಯಲಿ ಗಿರಿಯನೆತ್ತಿಹನು | ಕಾಳಿಂದಿಯೊಳಗಿಹ | ಉರಗರಾಯನ ಹೆಡೆಯ ಮೆಟ್ಟಿಹನು ॥ ದುರುಳ ಕಂಸನ ತರಿದ ಕೃಷ್ಣನಿ | ಗೆರಡು ಮಾತುಗಳಂತೆ ನಿನ್ನಲಿ | ದೊರೆಯುವುದೆ ಅವಸರವು ಪೇಳೆನೆ | ಸರಸಿಜಾಂಬಕಿಯೆಂದಳವನಿಗೆ ॥

ಮೃತ್ಯುಮಾಲಿನಿ : (ತ್ರಿವುಡೆ-2) ಯಾರಿಗೊರೆಯುವೆ ಕೃಷ್ಣನೆಂಬನ | ವೀರಗಾಥೆಯ ಮೃತ್ಯುಮಾಲಿನಿ ॥ ಚಾರು ಚರಿತೆಯ ಅರಿಯದಾ ನರ | ಪೋರನವನು ॥

ಮೃತ್ಯುಮಾಲಿನಿ : (ತ್ರಿವುಡೆ-2) ಇರಲಿ ಇಂದಿನ ದಿನದಿ ನಮ್ಮಯ | ಪುರದಿ ಸತ್ಕರಿಸುವೆನು ನಿಮ್ಮನು ॥ ಬರಲಿ ನಾಳಗೆ ಕಾರ್ಯ ಕಾರಣ | ಅರುಹಲೆನಗೆ ॥

ಮೃತ್ಯುಮಾಲಿನಿ : (ಭಾಮಿನಿ) ಎನುತಲಪ್ಪಣೆಯಿತ್ತು ಪನ್ನಗ । ವನಿತೆ ತೆರಳಿದಳತ್ತ ಭೃತ್ಯರು ॥ ವನಜನಾಭನಿಗುಚಿತವಚನವ । ತೋರಿ ಉಪಚರಿಸೆ ॥

[ಅವರಿಬ್ಬರಿಗೆ ಉಳಿದುಕೊಳ್ಳಲು ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ , ಮುಂದಿನ ಪದ್ಯಕ್ಕೆ ಅಸಿಕೆ ಪ್ರವೇಶ]

ಅಸಿಕೆ : (ತ್ರಿವುಡೆ-1) ಮೃತ್ಯುಮಾಲಿನಿ ತನುಜೆ ಅಸಿಕೆಯು । ಚಿತ್ತಜನ ಸತಿ ನಾಗಕನ್ನಿಕೆ ॥ ಮೊತ್ತದೊಳಗತಿ ಚೆಲುವೆ ತನ್ನಯ । ಚಿತ್ತದಲ್ಲಿ ॥

ಅಸಿಕೆ : (ತ್ರಿವುಡೆ-1) ಜನನಿಯಲಿ ಕಾರ್ಯಾರ್ಥ ಬಂದಿಹ । ವನಜನಾಭನ ಚಲುವ ಚಿತ್ರವ ॥ ಅನುಗೊಳಿಸಿ ಮೈ ಮರೆತು ಉರಗರ । ವನಿತೆ ತಾನು ॥

ಅಸಿಕೆ : (ತ್ರಿವುಡೆ-1) ನಡೆದು ಬರುತಲಿ ಅತಿಥಿ ಭವನಕೆ । ಜಡಜನೇತ್ರೆಯಳಂದು ನಿಶಿಯಲಿ ॥ ಪೊಡವಿಯೊಳಗತಿ ಚೆಲುವ ಕೃಷ್ಣನ । ಪಡೆವೆನೆನುತ ॥

[ತೆರೆ ಇಳಿಬಿಟ್ಟು ಕೃಷ್ಣನನ್ನು ಮಲಗಿಸಿವುದು , ಅಲ್ಲಿಗೆ ಅಸಿಕೆ ಬಂದು ನೊಡುತ್ತಾಳೆ]

ಅಸಿಕೆ: (ವಾರ್ಧಕ) ಅರೆನಿಮೀಲಿತ ನೇತ್ರ ಶಶಿಹಾಸ ಬೀರುತಿಹ। ಅರೆಬಿರಿದ ಚೆಂದುಟಿಯು ನೊಸಲ ಮೇಲಕೆ ಬಲದ ॥ ಕರವಿರಿಸಿ ಹರಿಯು ನಿದ್ರಾಯೋಗ ವಶವಿರಲು ಮೋಹಪರವಶದೊಳಸಿಕೆ ॥

ಅಸಿಕೆ : (ರೂಪಕ) ಕಂಡಳಾಗ ಮಾರಜನಕನ । ಕಂಡು ಮುದವ । ಗೊಂಡು ಪುಳಕವಾಯ್ತು ತನುಮನ ॥ ಪುಂಡರೀಕನೇತ್ರನೆಂತು । ಗಂಡನಹನು ತನಗೆ ಸ್ಮರನು । ಭಂಡತನದೊಳಂಬ ನೆಸೆವ । ಕಂಡು ಸಹಿಸಲೆಂತು ನಾನು ॥

ಅಸಿಕೆ : (ರೂಪಕ) ಗಾನ ನೃತ್ಯಗಳಿಗೆ ಸುಲಭನು । ತರುಣಿಯರಿಗೆ । ದಾನವಾರಿ ವಶಕೆ ಬರುವನು ॥ ತಾನತನನದಿಂಪು ರವಕೆ । ತಾನೆ ನಲಿದು ಬರುವನೆಂದು । ಏಣನಯನೆ ನರ್ತಿಸಿದಳು । ಗಾನ ತಾಳ ಮೇಳ ಸಹಿತ ॥

ಅಸಿಕೆ : (ಏಕ) ಮುರಳೀ ಮೋಹನ ಬಾ । ಮನಸುಮ । ಅರಳಿದೆ ನಗುತಲಿ ಬಾ ॥ ವರಸವಿ ಮಧುವನು ಹೀರಲು ಭೃಂಗದ । ಬರವನು ಕಾದಿದೆ ತರಹರಗೊಂಡಿದೆ ॥

ಅಸಿಕೆ : (ಏಕ) ತರುಣಿ ಮೊಗಕೆ ತರಣೀ | ಕರೆವೆನು | ಗುರುಕುಚಗಳ ಭರಣಿ ॥ ವರ ವೃಷಭಧ್ವಜ ನರಿಯಾಣಿಯ ಸುಖ | ಸುರತರಸಾರ್ಥಿಯು ಮಧುತರ ಹಸ್ತೆಯು ॥

[ಮುಂದಿನ ಪದ್ಯಕ್ಕೆ ಕೃಷ್ಣ ನಿದ್ದೆಯಿಂದ ಏಳುತ್ತಾನೆ]

ಕೃಷ್ಣ : (ವಾರ್ಧಕ) ಪುನ್ನಾಗದಿಂಚರಕೆ ಫಣಿಯು ವಶವಪ್ಪಂತೆ l ಪನ್ನಗಾರಿಧ್ವಜನು ನಿದ್ರೆಯನು ತಿಳಿದೆದ್ದು l ಪನ್ನಗಸುವೇಣಿ ಪನ್ನಗ ಕನ್ನಿಕೆಯ ಕಂಡು ಸನ್ನುತಾಂಗನು ನುಡಿಸಿದ l

ಕೃಷ್ಣ : (ರೂಪಕ) ಯಾರೆ ನೀನು ಭುವನ ಮೋಹಿನೀ | ಪೇಳು ಸುರರ | ನಾರಿಯೇನೆ ಚೆಲುವಿನಾ ಖಣಿ ॥ ನೀರೆ ನಾನು ನಿದ್ರೆ ವನಿತೆ | ಸೀರೆ ಸರಗ ಮರೆಯೊಳಿರ್ದೆ | ವಾರಿಜಾಕ್ಷಿ ಗಾನನೃತ್ಯ | ಸೂರೆಗೊಂಡುದೆನ್ನ ಮನವ ॥

ಅಸಿಕೆ : (ತ್ರಿವುಡೆ-1) ಅಸಿಕೆನಾಮಕಳಾನು ರಾಣಿಯ । ಬಸಿರ ಭಾಗ್ಯದ ಸುತೆಯು ನಿನ್ನಲಿ ॥ ಒಸಗೆಯಾದುದು ಮನವು ಒರಿಪೆಯ । ಬಿಸಜನೇತ್ರ ॥

ಕೃಷ್ಣ : (ತ್ರಿವುಡೆ-1) ಹರಿಯು ನಗುತಲಿ ತರುಣಿ ಮಾನಸ | ದಿರವನರಿತವರಾರು ಜಗದಲಿ ॥ ನರನು ನಾ ಅಹಿಕನ್ಯೆ ನಿನಗಿದು | ತರವಿದೇನೆ ॥

ಕೃಷ್ಣ : (ಭಾಮಿನಿ) ಆ ನಿತಂಬಿನಿ ಎಂದ ಮಾತಿಗೆ | ಶ್ರೀ ನಿಕೇತನನೆಂದ ನಾಳೆಗೆ ॥ ರಾಣಿಯೋಲಗದೊಳಗೆ ಕಾರ್ಯದ ಭಾರವಿಹುದೆನಗೆ ॥ ನೀನಳುಕದಿರು ನಿನಗೆ ಹಸಿರು ನಿ | ಶಾನೆ ತೋರುವೆ ನಾಳೆ ಬರಿದೆ ನಿ ॥ ಧಾನಿಸುವೆನೆಂದೆಣ್ಣದಿರು ನೀ ತೆರಳೆನುತ ಕಳುಹಿ ॥

[ಆಕೆಯನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿ , ರಾಣಿಯ ಓಲಗಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತಾನೆ]

ಮೃತ್ಯುಮಾಲಿನಿ : (ಜಂಪೆ-2) ಮನದೊಳಗೆ ಕಪಟಗಳ ಎಣಿಸಿದರೆ ನೆಲದಾಸೆ l ಋಣವು ತೀರುವುದೆನಲು ವನಜಾಕ್ಷನೆಂದ ll

ಕೃಷ್ಣ : (ತ್ರಿವುಡೆ-2) ಒರೆದಿಹೆನು ಭಾಷೆಗಳ ಆಚಾ । ರ್ಯರಿಗೆ ಸುತನನು ತರುವೆನೆನುತಲಿ ॥ ತರುಣಿ ಗುರುಕಾಣಿಕೆಗೆ ನೀ ಸಹ । ಕರಿಪುದೆನಲು ॥

ಮೃತ್ಯುಮಾಲಿನಿ : (ತ್ರಿವುಡೆ-2) ಬಲ್ಲೆಯಾ ನೀ ಪುರದ ನೀತಿಯ । ಮಲ್ಲ ಯುದ್ಧದಿ ತರಿಯುತವನನು ॥ ನಲ್ಲನಪ್ಪುದು ನೀನು ಸುತೆಗಿದ । ನಲ್ಲ ತಿಳಿಯೋ ॥

ಕೃಷ್ಣ : (ತ್ರಿವುಡೆ-2) ಗುರುಸುತನ ಹೊಯ್ಸುವೆನೆ ರಣದಲಿ । ಪುರದ ನೀತಿಗಳನಗಮಾನ್ಯವು ॥ ಗುರುತನುಜನನು ಈಯದಿರ್ದೊಡೆ । ಪುರವ ಸುಡುವೆ ॥

ಮೃತ್ಯುಮಾಲಿನಿ : (ಭಾಮಿನಿ) ಮೂರು ಮೂರ್ತಿಗಳಿಂದ ಪಡೆದಿಹ । ಪಾರುಪತ್ಯಗಳಯ್ಯ ಮುರಿಯಲಿ ॥ ಕಾರೆಲವೋ ನೀ ಹರಿಯೋ ಶಂಕರ ಸಾರಸೋದ್ಭವನೋ ॥ ತೋರುವೆನು ನಿಜ ನಿನಗೆ ಬಾ ನಾ । ಯಾರೆನುವ ಬಗೆಗಳನು ಎನಲಾ ॥ ವಾರಿಜಾಕ್ಷಗೆ ಮುನಿದು ನಿಂದಳು ಭರಿತ ರೋಷದಲಿ ॥

ಮೃತ್ಯುಮಾಲಿನಿ : (ಭೈರವಿ-ಏಕ) ವಸುದೇವನ ಸುತ ಕೇಳು । ನಿ । ನ್ನಸುಗೊಂಬೆನು ಕ್ಷಣ ತಾಳು ॥ ವಿಷಧರನೊಮ್ಮೆಗೆ ಮುನಿಯೆ । ತಾ । ಮಸಗೊಳುವನೆ ನಾ ನಿನಗೆ ॥

[ಯುದ್ದ , ಕೊಲ್ಲುವೆ ಎಂದು ಚಕ್ರ ಎತ್ತಿದಾಗ ಅಸಿಕೆ ಬಂದು ತಡೆಯುವಳು]

ಕೃಷ್ಣ: (ಭಾಮಿನಿ) ಮುರಿದು ಮುಕ್ಕಿಪೆ ಮಾರಿಗೆನುತಲಿ | ಹರಿಯು ಚಕ್ರವ ಧರಿಸಲಸಿಕೆಯು ॥ ಭರದಿ ಕಾಲ್ಗೆರಗುತ್ತ ಮಾತೆಯ ಕ್ಷಮಿಸು ನೀನೆನಲು ॥ ಧರಿಸಿರಲು ಕ್ಷಮೆಯಾಗ ಕೃಷ್ಣಗೆ | ಅರಸಿ ಗುರುಸುತ ಸಹಿತ ತನುಜೆಯ ॥ ಕರಕೆ ಒಪ್ಪಿಸಲಾಗ ಮನ್ನಿಸಿ ಹರಸಿ ಬೀಳ್ಕೊಂಡ ॥

* * * * *